

DAITA 2

***** VOORWOORD *****

In dit nummer ontbreken de mooie hoofdjes zoals deze in de vorige DAITA hebben gestaan. De vele, maar vooral omvangrijke, bijdragen zijn daar schuldig aan. Daar kunnen we natuurlijk alleen maar blij om zijn. We hopen dat dit zo door mag gaan.

Wie heeft er leuke basic-programma's? Stuur ze aan het redactieadres:
G.J.W.Bremer, Vleugeltjesbloem 21, 1902 GH Castricum, Tel. 02518-51878.

Nog even iets over de lay out:

1. Houd links en rechts een marge van 2 cm aan. Dat is bij 12 kar./inch 80 kar. en bij 10 kar./inch 67 kar..
2. Houd een hoogte aan van max. 26,3 cm = 62 geprinte regels van 1/6 inch.
3. Gebruik vers lint, zodat de afdrucken goed zwart worden.
4. Zet in uw bijdrage steeds naam, adres, woonplaats en telefoonnummer.

***** INHOUD *****

1. DAI ITS SCREEN ON THE NEC-PRINTER	D. van der Werf
8. HET ZETTEN VAN EEN BREAKPOINT	W. Nijland
9. SPL: EEN CONDITIONELE MACRO-ASSEMBLER VOOR DE DAI-PC	Gebr. Rens
13. MUZIEK GENEREREN	W. Nijland
15. SPRAAKSYNTHESE	W. Nijland
17. HET UITBREIDEN VAN DE DTP-EDITBUFFER	T. Verberkt
19. DAI TINY PASCAL INTERPRETER	W. van Eck
20. FORTH OP DE DAI	A. Bos
31. FORTH	W. van Eck
32. DE PROGRAMMEERBARE GENERATOR VOOR GRAFISCHE TEKENS	H. Wanders
33. INPUT\$(N)	W. Nijland

En, waar is het is het stop contact?

1) Het programma bestaat uit ;

- a) een deel in machinetaal .
- b) een deel in BASIC .

Dirk van der Werf
Neptunuslaan 10
1702 BN HEERHUGOWAARD
02207-14182

2) Het deel in machinetaal ;

Taak ;

- het versturen van controlcodes (zodra dit noodzakelijk is) naar de NEC printer .
- het maken van een kopie van het beeldscherm op papier.

Opmerkingen ;

- na de het maken van de scherm kopie is de printer weer in de situatie zoals voor het maken van de schermkopie .
- Bij voorkeur dient men te werken in vierkleuren modes.
- tekeningen of andere grafische weergaven in 'lagere' modes geven kleinere afdraken op papier dan 'hogere'.

3) Het deel in BASIC ;

Taak ;

- het samenstellen van een string met controlcodes voor de printer .
- het al dan niet aanroepen van het deel in machinetaal indien dit programma al dan niet aanwezig is .
- het geven van een errormelding indien het programma in machinetaal niet is geladen of indien het scherm in mode 0 is .

Opmerkingen ;

- de string met controlcodes bevat in ieder geval XMAX+1 en codes voor de verticale spatiering .
- informatie over de string met controlcodes vindt men in de sourcelisting van het deel in machinetaal .

4) Het gebruik ;

a) Laad het programma in machinetaal ;

- UT
- Z3
- R
- B

b) Laad het BASIC deel ;

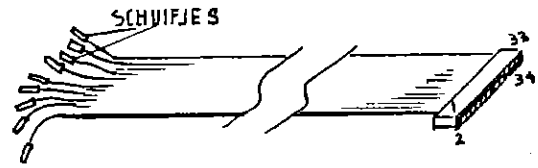
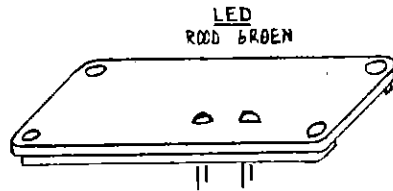
- NEW
- LOAD

c) Mergen met andere programma's en aanroepen in deze programma's door GOSUB 60000

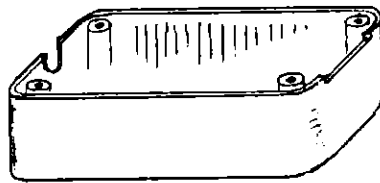
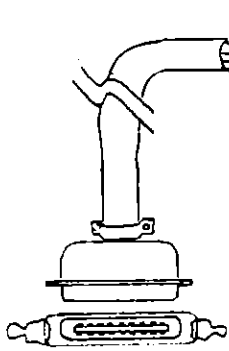
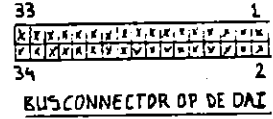
5) Opmerkingen ;

a) Bij RESET het volgende in UT herstellen ;

- S29B -30 -05
- S2DD -C3 -00 -04
- B
- NEW
- Programma opnieuw laden .

PRINTPENNE N

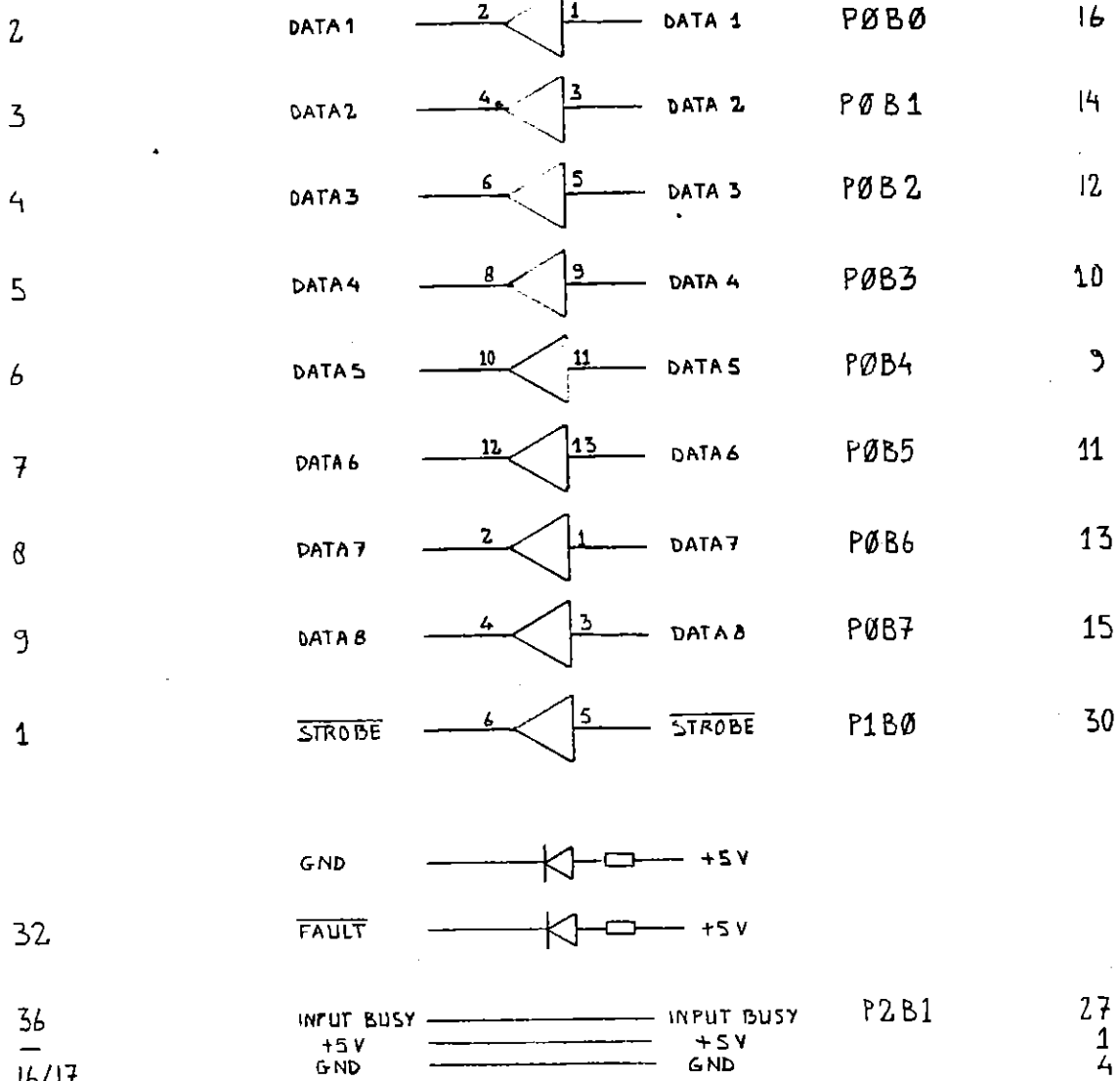
NEC-ZIJDE

DAI-ZIJDE

CONNECTOR

7404 7=GND 14=+5V

CONNECTOR
DCE-BUS PIN


```

1  FFFF *
2  FFFF *****
3  FFFF * Dit programma creeert een schermkopie van een *
4  FFFF * grafische tekening. Het behoort bij een BASIC *
5  FFFF * gedeelte en is van daaruit aan te roepen met *
6  FFFF * CALLM SCRCOPY,CM$. SCRCOPY=#450 en CM$ bevat een *
7  FFFF * aantal instructies om de printer te initialiseren*
8  FFFF *****
9  FFFF *
10 FFFF *****
11 FFFF * ORG 400 brengt character zowel op het scherm als *
12 FFFF * op de printer. Initialiseer eerst: *
13 FFFF * #2DD-#C3, #2DE-#00, #2DF,#04; #131,#03 *
14 FFFF *****
15 FFFF *
16 FFFF ORG 400
17 0400 *
18 0400 GICA EQU 0FE00 Data Versturen naar printer
19 0400 GICB EQU 0FE01 Strobe adres
20 0400 GICC EQU 0FE02 Input busy adres
21 0400 CWGIC EQU 0FE03 Controlword GIC adres
22 0400 COPCW EQU 61 Copy van CWGIC
23 0400 *
24 0400 E5 PRRRSC PUSH H Save gebruikte regs
25 0401 F5 PUSH PSW
26 0402 216100 LXI H COPCW
27 0405 3E89 MVI A 89 A:=Controlwrd MODE 0 (A=uit)
28 0407 BE CMP M
29 0408 C42B04 CNZ INIT Indien nog niet geinit
30 040B F1 POP PSW Character klaar voor verzenden
31 040C CD1304 CALL TIMING Verzend
32 040F EF RST 5 Ook op het scherm
33 0410 DATA 3
34 0411 E1 POP H
35 0412 C9 RET
36 0413 *
37 0413 D5 TIMING PUSH D
38 0414 F5 PUSH PSW H lost
39 0415 2102FE LXI H GICC Voor input busy
40 0418 7E LOOP MOV A,M
41 0419 E302 ANI 2
42 041B C21804 JNZ LOOP
43 041E 2101FE LXI H GICB
44 0421 F1 POP PSW
45 0422 3200FE STA GICA
46 0425 3600 MVI M 0 Strobe signaal
47 0427 3601 MVI M 1
48 0429 D1 POP D
49 042A C9 RET
50 042B *
51 042B 3203FE INIT STA CWGIC
52 042E 77 MOV M,A COPCW:=CWORD
53 042F 3E01 MVI A 1 Strobe hoog
54 0431 3201FE STA GICB
55 0434 C9 RET

```

```

56 0435 *
57 0435 *****
58 0435 * Deze routine brengt alleen characters naar de
59 0435 * printer. Vóoral door SCRCPY gebruikt. *
60 0435 *****
61 0435 *
62 0435 E5 PRPR PUSH H
63 0436 F5 PUSH PSW
64 0437 216100 LXI H COPCW
65 043A 3E89 MVI A 89
66 043C BE CMP M
67 043D C42B04 CNZ INIT
68 0440 F1 POP PSW
69 0441 CD1304 CALL TIMING
70 0444 E1 POP H
71 0445 C9 RET
72 0446 *
73 0446 *****
74 0446 * Deze routine is het hoofdprogramma van SCRCPY. *
75 0446 * Er word een kopie gemaakt van het grafisch scherm*
76 0446 * Aanroep zoals in de kop vermeld *
77 0446 *****
78 0446 *
79 0446 * ORG 450
80 0450 *
81 0450 VART EQU 3FF Start van variabelen tabel
82 0450 CM1$ EQU VART-1 Adres met adres van
83 0450 CM2$ EQU VART-3 commandstring
84 0450 RESTY1 EQU VART-5 REST en Y1 afz gebruikt
85 0450 Y2Y EQU VART-7 Y2 en Y eveneens
86 0450 BGND EQU VART-9 Aangepaste achtergrondkleur
87 0450 BYTE EQU VART-0A
88 0450 ADBGND EQU 9E Adres van de achtergrond
89 0450 *
90 0450 E5 SCRCPY PUSH H Save regs
91 0451 D5 PUSH D
92 0452 C5 PUSH B
93 0453 F5 PUSH PSW
94 0454 5E MOV E,M HL wijst naar string .....
95 0455 23 INX H pointer !
96 0456 56 MOV D,M
97 0457 EB XCHG
98 0458 23 INX H
99 0459 22FE03 SHLD CM1$ Nu wijst HL naar string
100 045C 7E MOV A,M CM1$ bevindt zich na het 1
101 045D 85 ADD L van CM$ uit .. BASIC
102 045E 6F MOV L,A
103 045F 3E00 MVI A 0 Status onbepaald
104 0461 8C ADC H
105 0462 67 MOV H,A
106 0463 23 INX H CM2$=CM1$+lengte CM1$+1
107 0464 22FC03 SHLD CM2$
108 0467 AF XRA A Voor de zekerheid
109 0468 4F MOV C,A
110 0469 67 MOV H,A
111 046A 6F MOV L,A
112 046B EF RST 5 Vraag naar YMAX
113 046C DATA 27 B:=YMAX
114 046D 78 MOV A,B
115 046E D607 SUI 7 Start initialisatie

```

```

116 0470 6F      MOV L,A      Y1:=YMAX-7
117 0471 3E07    MVI A      7
118 0473 67      MOV H,A      REST:=7
119 0474 22FA03  SHLD      RESTY1
120 0477 22F003  SHLD      Y2Y
121 047A 3A9E00  LDA       ADBGND
122 047D E60F     ANI       F      Kleur=8X
123 047F 32F603  STA      BGND
124 0482 CD0404  CALL     PR1$     Einde initialisatie
125 0485 CD9004  CALL     COPY
126 0488 CD0405  CALL     PR2$     Printer in norm stand
127 048B F1      POP PSW
128 048C C1      POP B
129 048D D1      POP D
130 048E E1      POP H
131 048F C9      RET

```

```

132 0490 *
133 0490 *****
134 0490 * In de volgende routine worden een aantal namen ge*
135 0490 * bruikt ter verduidelijking. Het beeld wordt van *
136 0490 * links naar rechts en van boven naar beneden in *
137 0490 * groepen van 8 dots (van beneden naar boven) *
138 0490 * gescand. *
139 0490 * REST :aantal dots dat in een groep wordt gescand *
140 0490 * normaal REST=7 ; laatste regel rest<7 *
141 0490 * X :de actuele X (stap=1) *
142 0490 * Y :de actuele Y (stap=1 of -8) *
143 0490 * Y1 :de startwaarde van Y (stap=-8) *
144 0490 * Y2 :deze bevat het aantal, nog in een groep te *
145 0490 * bepalen dots of bits. *
146 0490 * BYTE :bevat het te versturen BYTE *
147 0490 * De NEC verwacht een byte als volgt: *
148 0490 * o LSB een BYTE reeks o o *
149 0490 * o FF 88 FF 32 o o o *
150 0490 * o geeft op o o *
151 0490 * o papier dus o o o *
152 0490 * o o o o *
153 0490 * o o o o *
154 0490 * o o o *
155 0490 * o MSB o o o *
156 0490 * In CM$ uit BASIC ligt vast hoe lang de bytereeks *
157 0490 * is. In MODE 6 bijvoorbeeld 335=XMAX *
158 0490 * Voorbeeld CM$ uit BASIC: *
159 0490 * 0F Er volgen 15 characters in CM$ *
160 0490 * 0B ER volgen 11 characters in CM1$ *
161 0490 * 0D CR ) ) *
162 0490 * 1B ESC ) ) *
163 0490 * 54 )Line spacing 16/144 inch ) ) *
164 0490 * 31 ) ) ) *
165 0490 * 36 ) ) ) *
166 0490 * 1B ESC )CM1$ ) *
167 0490 * 53 Bit image mode ) ) *
168 0490 * 30 )Er volgen 336 bytes, waarna ) ) *
169 0490 * 33 )de printer weer gereed is voor ) ) *
170 0490 * 33 )nieuwe data. ) )CM$ *
171 0490 * 36 ) ) ) *
172 0490 * 03 Er volgen 3 characters in CM2$ ) *
173 0490 * 1B ESC ) ) *
174 0490 * 41 Linespacing 1/6 inch=66 regels pp )CM2$ ) *
175 0490 * 0D CR ) ) *
176 0490 *****
177 0490 *

```


178	0496	210000	COPY	LXI H	0	
179	0493	E5	BYTES	PUSH H		Save X
180	0494	2AF803		LHLD	Y2Y	DE:=Y2Y
181	0497	EB		XCHG		
182	0498	AF		XRA A		BYTE:=0
183	0499	32F503		STA	BYTE	
184	049C	4B	BITS	MOV C,E		C:=Y
185	049D	21F603		LXI H	BGND	B:=BGND
186	04A0	46		MOV B,M		
187	04A1	E1		POP H		X Terug
188	04A2	D5	BIT	PUSH D		Save Y2Y
189	04A3	C5		PUSH B		Save BGND
190	04A4	EF		RST 5		
191	04A5			DATA	27	Get COL in ACCA
192	04A6	C1		POP B		
193	04A7	D1		POP D		
194	04A8	DAC304		JC	NEXTY1	Next line
195	04AB	B8	NEXTY	CMP B		COL-BGND
196	04AC	CCDF04		CZ	BIT0	
197	04AF	C4E904		CNZ	BIT1	
198	04B2	1C		INR E		Y:=Y+1
199	04B3	E5		PUSH H		Save X
200	04B4	15		DCR D		Y2:=Y2-1
201	04B5	F29C04		JP	BITS	
202	04B8	3AF503		LDA	BYTE	
203	04BB	CD3504		CALL	PRPR	Byte versturen
204	04BE	E1		POP H		
205	04BF	23	NEXTX	INX H		
206	04C0	C39304		JMP	BYTES	
207	04C3	2AFA03	NEXTY1	LHLD	RETTY1	HL:=RETTY1
208	04C6	7D		MOV A,L		A:=Y1
209	04C7	A7		ANA A		
210	04C8	C8		RZ		Klaar als Y1=0
211	04C9	D608		SUI	8	
212	04CB	D2D204		JNC	CONT1	IF Y1>=0
213	04CE	84		ADD H		IF Y1<0
214	04CF	3C		INR A		
215	04D0	67		MOV H,A		REST:=REST-Y1
216	04D1	AF		XRA A		Y1:=0
217	04D2	6F	CONT1	MOV L,A		Y1:=new Y1
218	04D3	22FA03		SHLD	RETTY1	
219	04D6	22F803		SHLD	Y2Y	
220	04D9	CDFD04		CALL	PR1\$	
221	04DC	C39804		JMP	COPY	
222	04DF		*			
223	04DF	3AF503	BIT0	LDA	BYTE	Shift byte 1x left
224	04E2	37		STC		
225	04E3	3F		CMC		
226	04E4	17		RAL		A0:=0
227	04E5	32F503		STA	BYTE	
228	04E8	C9		RET		
229	04E9		*			
230	04E9	3AF503	BIT1	LDA	BYTE	Shift byte 1x left
231	04EC	37		STC		
232	04ED	17		RAL		A0:=1
233	04EE	32F503		STA	BYTE	
234	04F1	C9		RET		
235	04F2		*			
236	04F2	56	PR\$	MOV D,M		D:=lengte string
237	04F3	23	NEXT	INX H		
238	04F4	15		DCR D		ENTRY PUSH H,CM\$

```

239 04F5 F8          RM
240 04F6 7E          MOV A,M
241 04F7 C03504      CALL      PPRR
242 04FA C3F304      JMP       NEXT
243 04FD             *
244 04FD 2AFE03 PR1$  LHLD      CM1$      Entry CM1$
245 0500 CDF204      CALL      PR$
246 0503 C9          RET
247 0504             *
248 0504 2AFC03 PR2$  LHLD      CM2$      Entry CM2$
249 0507 CDF204      CALL      PR$
250 050A C9          RET
251 050B             END

```

```

ADBGND:009E BGND :03F6 BIT :04A2 BIT0 :04DF BIT1 :04E9
BITS :049C BYTE :03F5 BYTES :0493 CM1$ :03FE CM2$ :03FC
CONT1 :0402 COPCW :0061 COPY :0490 CNGIC :FE03 GICA :FE00
GICB :FE01 GICC :FE02 INIT :042B LOOP :0418 NEXT :04F3
NEXTX :04BF NEXTY :04AB NEXTY1:04C3 PR$ :04F2 PR1$ :04FD
PR2$ :0504 PPRR :0435 PPRRSC:0400 RESTY1:03FA SCRCOPY:0450
TIMING:0413 VART :03FF Y2Y :03F8

```

**** DAI ITS SCREEN ON THE NEC PC-8023B-C MATRIX PRINTER ****

60000 REM ROUTINE SCREENCOPY

60001 IF PEEK(#413)<>#D5 OR PEEK(#450)<>#E5 THEN 60011

60002 IF PEEK(#9D)=#FF THEN 60012

60003 MAX\$=STR\$(XMAX+1,0)

60004 IF LEN(MAX\$)=6.0 THEN MAX\$=MID\$(MAX\$,1,3):GOTO 60006

60005 MAX\$="0"+MID\$(MAX\$,1,2)

60006 CM1\$=CHR\$(#B)+CHR\$(13)+CHR\$(#1B)+"T16"+CHR\$(#1B)+"S0"+MAX\$

60007 CM2\$=CHR\$(#3)+CHR\$(13)+CHR\$(#1B)+"A"

60008 CM\$=CM1\$+CM2\$

60009 CALLM #450,CM\$

60010 RETURN

60011 PRINT "MLP NOT PRESENT !":RETURN

60012 PRINT "NO COPY IN MODE 0 !":RETURN

Dirk van der Werf
Neptunuslaan 10
1702 BN Heerhugowaard
02207-14182

***** HET ZETTEN VAN EEN BREAKPOINT *****

Bij het uittesten van machinetaalprogramma's is het handig om de executie op een bepaald moment te kunnen onderbreken. Dit kan met het zetten van een breakpoint. Er zijn daarvoor twee handelingen nodig:

1. Op HEX 10 komt: C3 0C EA = JMP EA0C
2. Op het gewenste punt in het programma komt: D7 (RST 2)

Merk op: a. Een stack overflow wordt nu ook als een breakpoint afgehandeld.
b. Het breakpoint (D7) moet door uzelf weer vervangen worden.
c. Het gebruik van de LOOK-functie en breakpoints gaat niet.

Op het moment dat een breakpoint bereikt wordt springt de monitor terug naar het "prompt"-teken en blijven de registerinhouden onveranderd.

***** door W.Nijland *****

SPL: EEN CONDITIONELE MACRO-ASSEMBLER VOOR DE DAI-pc

(Door werkgroep Sphynx)

Na vele jaren met plezier met de DAI-namic-Assembler (DNA) gewerkt te hebben begonnen de beperkingen hiervan toch wel erg zwaar voor ons te wegen. Na diverse mogelijkheden onderzocht te hebben besloten we om zelf een assembler te gaan ontwikkelen. Dit zou weliswaar wel heel wat van onze vrije tijd gaan vergen, maar had als grote voordeel dat we er enige ideeën van ons over hoe een assembler zou moeten werken erin zouden kunnen toepassen: maatwerk dus. Na enige maanden vele uren achter de computer te hebben doorgebracht is deze assembler, die we SPL (afgeleid van System Programming Language) hebben gedoopt, zover dat hij wat we noemen "export-rijp" is, m.a.w.: we vermoeden dat we de andere DAI gebruikers er ook een plezier mee kunnen doen.

Om duidelijk te maken wat SPL allemaal kan en niet kan zullen we hem hieronder vergelijken met DNA. Het is niet onze bedoeling DNA af te gaan kraken, zoals al gezegd hebben ook wij lange tijd met plezier met DNA gewerkt, maar dit is, voor zover wij weten, de meest gebruikte assembler voor de DAI, dus levert goed vergelijkingsmateriaal. We weten dat u van ons, als zijnde de ontwerpers van SPL, waarschijnlijk geen onbevooroordeelde vergelijking zult verwachten, dus nodigen wij u uit om zelf op de DAI-bijeenkomsten SPL te testen en uzelf te overtuigen.

ALGEMENE KENMERKEN

DNA is een aangepaste versie van de NTA80 assembler van Northern Technology Books, en oorspronkelijk TTY (teletype) geïntendeerd, met van de karakters MSB=1. M.b.v. enkele conversie-routines is deze assembler aangepast aan de DAI (onder andere was het nodig voor de in- en uitvoer het MSB van de karakters om te zetten, omdat de DAI-editor karakters met MSB=1 niet accepteert, en zelf MSB=0 gebruikt). Een knap stukje werk, maar het maakt het geheel er niet fraaier (en sneller) op.

SPL is als het ware op het lijf van de DAIPc geschreven, al zal het waarschijnlijk wel mogelijk zijn het voor andere computers te vertalen. In dit opzicht is vooral het geïntegreerde gebruik van de DAI-screen-editor (denk aan BASIC "EDIT") van belang, en dit zal bij conversie naar andere systemen dan ook wel het grootste struikelblok vormen. Dit zijn echter problemen voor toekomstige afgunstige gebruikers van andere computers die ook SPL willen gebruiken.

DNA gebruikt voor de source-files twee buffers, de eerste (3000 e.v.) voor het inlezen en wegschrijven van de files en als edit-buffer, de tweede (na deze buffer) voor de opslag van de source-code en (tijdens de "#"-routines) de symbol-table. Een voordeel van dit gescheiden buffer-systeem is dat de source-code niet zo snel wordt aangetast bij bijvoorbeeld merging, als de ingelezen source-file niet meer bij de oude source-file past. Verder maakt het de MSB-conversie (zie boven) wat gemakkelijker. De grenzen van deze buffers worden bij het opstarten van de assembler vastgelegd.

SPL gebruikt een enkele source-buffer, onderverdeeld in een source-code deel en een symbol-table. De scheiding tussen deze buffers ligt echter niet vast, maar bestaat uit het gebied tussen de naar boven toe uitbreidende source-code en de naar beneden toe uitbreidende symbol-table (die tijdens de invoer van de source-code wordt opgebouwd). Dit is tevens de ruimte die door de editbuffer wordt gebruikt. Bij het wegschrijven wordt de source-code tegen de symbol-table aangeschoven, waardoor er een compact blok ontstaat. Na het

inlezen wordt de nieuwe source-code naar onderen geschoven tot het begin van de source-buffer of, bij merging, het einde van de oude source-code. Het is hierbij mogelijk dat de ingelezen source-file te groot blijkt te zijn, zodat het een deel van de oude source-code overschrijft. Dit is een nadeel van het een-buffer systeem, maar als grootste voordeel geeft het een veel economischer geheugen-gebruik. Overigens is het tijdens het gebruik van SPL mogelijk het begin van de source te verschuiven zodat de source-buffer groter wordt, of juist kleiner om het ontwikkelde machinetaal-programma meer ruimte te geven.

DNA heeft zijn source-file in ASCII-formaat (MSB=1) staan, en stelt de symbol-table alleen tijdens de "#"-routines op. Het voordeel hiervan is een gemakkelijke in- en uitvoer. Verder is er geen vertaal-routine nodig naar ASCII-formaat. SPL heeft zijn source-file in een speciale pseudo-code staan, met de labels e.d. in een aparte symbol-table, waar in de source-code m.b.v. pointers naar verwezen wordt. Dit vergt bij de in- en uitvoer wat meer vertaal-werk, maar het zorgt voor zeer compacte opslag en een snelle assemblage. De verhouding source-code (inclusief symbol-table) / object-code (machinetaal programma) is bij DNA ongeveer 6 : 1, bij SPL ongeveer 5 : 2. Bij DNA is hierbij de tweede buffer niet bij de source gerekend. Bij SPL wordt de verhouding door het gebruik van veel commentaar snel ongunstiger, door het gebruik van veel absolute adressen (i.p.v. labels) gunstiger. SPL kan maximaal een source-file van ongeveer 35K bewerken, wat een machinetaal-programma van zo'n 14K oplevert. Hierbij wordt dan wel de source aangetast, mag dit niet gebeuren dan kan SPL een machinetaalprogramma van ongeveer 10K produceren. Hierbij is geen rekening gehouden met het gebruik van DS ("RES") en macro's, die natuurlijk met een beperkte source veel object kunnen genereren.

DNA kan, bij een buffergrootte van 2x16K, een machinetaal-programma van zo'n 2.5 a 3K genereren. Volgens de geruchten bestaat er ook een versie waarbij de buffers niet even groot behoeven te zijn (/X.), maar die hebben wij nooit van DAINamic ontvangen.

Bij DNA schijnt het mogelijk te zijn d.m.v. het #0-commando een file weg te schrijven, die daarna m.b.v. een BASIC-programma als machinetaal-programma in het geheugen kan worden gezet, waardoor het mogelijk is ook op de plaats van de assembler een programma te plaatsen. Dit is bij ons echter nog nooit gelukt.

Bij SPL kan bij het assembleren een offset worden meegegeven waarna het machinetaal-programma d.m.v. het UTILITY M(ove)-commando op zijn plaats kan worden gebracht, of kan worden weggeschreven waarna het met een offset kan worden ingelezen.

DNA bevindt zich in een vrij laag deel van het geheugen (1100-2FFF) waardoor het gebruik van BASIC-programma's en MODE 3-6 geen bijzondere moeilijkheden geven.

SPL staat vrij hoog in het geheugen (ongeveer 8800-B300, juiste afmetingen bij het schrijven van dit artikel nog niet bekend), waardoor het gebruik van deze zaken wat moeilijker ligt. Op aanvraag zijn er echter aangepaste versies leverbaar, die laag in het geheugen staan.

DNA kent speciale mnemonics, zoals ZAR, JEQ, CC en STOP.

SPL kent deze mnemonics niet, omdat hij voor iedere mnemonic de standaard Intel-code (b.v. C9 voor RET) gebruikt, en dus bij het listen geen onderscheid kan maken tussen JEQ en JZ. Verder maakt hij gebruik van min of meer standaard assembler-directives, dus DB, DW en DS i.p.v. resp. DATA/ASC,

DBL en RES. Daarnaast kent hij extra directives, zoals MACRO en IF. Door de uitgebreide hoeveelheid assembler-directives zijn de MOV X,X-mnemonics (b.v. MOV A,A) vervallen, deze dienen als data d.m.v. DB te worden ingevoerd. SPL assembleert gemiddeld ongeveer 2K machinetaalprogramma per seconde. De snelheid van DNA hebben we nog niet gemeten, maar is volgens ons belangrijk langzamer.

DNA kent als operatoren tussen de labels alleen de + en -. Omdat SPL met macro's en conditionele assemblage ging werken is het aantal operatoren uitgebreid tot optellen, aftrekken, vermenigvuldigen, delen, modulo, shift-left, shift-right, and, or en xor. In conditionele(-IF)-statements groter, kleiner, gelijk, ongelijk, AND en OR. Evaluatie vindt nu nog van links naar rechts plaats, misschien dat er in een latere versie van SPL haakjes en algebraïsche volgorde bijkomen.

DNA herkent hexa-decimale waarden aan het feit dat ze door een ":" worden voorafgegaan. Dit kan doordat die dubbele punt ook in de source-file wordt opgeslagen.

Bij SPL worden de numerieke waarden direct als een- of twee-bytes getallen opgeslagen. Of ze in decimale, hexa-decimale, octale dan wel binaire vorm moeten worden gelist hangt af van de stand van de in- en uitvoer vectoren. Achter de numerieke waarde wordt een letter geplaatst die de stand van de vectoren aangeeft. Bij de invoer speelt dit ook; of iets als decimaal of octaal wordt beschouwd hangt af van dezelfde vectoren. De letter achter de numerieke waarde wordt hierbij als extra controle gebruikt. Omdat hexa-decimale waarden niet door een ":" o.i.d. worden voorafgegaan moet er, indien ze met een letter (A-F) beginnen, een 0 voor worden geplaatst ter onderscheiding van labels.

De in- en uitvoer vectoren kunnen op twee manieren worden omgezet: ten eerste door de default-toestand te wijzigen door een commando, b.v. H voor hexa-decimale adressen; ten tweede m.b.v. de speciale directive (IO), gevolgd door de desbetreffende letter, waardoor tijdens de in- of uitvoer de vectoren worden omgezet. Dit speciaal met het oog op hard-copy.

Bij ASCII-strings (DNA: ASC) en bij 1-byte operands (b.v. CPI '0') kan men d.m.v. ' en " aangeven of het een karakter met MSB=0 resp. MSB=1 betreft. Verder kan men ook 1-byte operands vervangen door een label. Bij 2-byte operands kan men van \$ gebruik maken, dat de huidige waarde van de "assemblage-pointer" aangeeft.

COMMANDQ'S

SPL kent, naast de normale commando's zoals list (normaal, met adressen, symbol-table, fouten en hard-copy), edit, assembleer (ook met offset), wegschrijven-inlezen-mergen en Basic/Utility ook nog:

Move: verplaats gebied (zoals bij de meeste commando's aangeduid door regelnummers of labels) tot achter een andere regel of label. Een gewijzigde versie hiervan copieert het gebied, dus laat het ook op de oude plaats staan.

Change: verander de naam van een label, vervang een label (in de operand-kolom) door een numerieke waarde of omgekeerd of wijzig de waarde van een numerieke waarde.

Sort: sorteer de symbol-table in alfabetische volgorde. De symbol-table wordt opgebouwd in de volgorde waarin de labels in het programma worden ingevoerd. Bij mergen is het echter noodzakelijk dat de symbol-tables in alfabetische volgorde staan (in SPL kan je dan ook geen source-file met ongesorteerde symbol-table wegschrijven). Verder worden bij het sorteren de overtollige labels (waar niet door de sour-

ce naar verwezen wordt, b.v. labels uit een ge"Kill"d gebied, een bekend probleem bij BASIC) uit de symbol-table verwijderd. Ongebruikte labels, dus labels die wel in de label-kolom voorkomen, maar niet als operand worden gebruikt, worden wel gemeld, maar niet verwijderd.

Find: kan op twee manieren worden gebruikt:

voor een hexadecimaal adres list het de source-regel waarvan de object-code op dat adres terecht komt. Dit is vooral handig bij het debuggen, in samenwerking met Utility L(ook), als men daar heeft gezien dat er op een bepaald adres iets gebeurt en men wil weten welke source-regel en mnemonic daarbij hoort.

voor een label list het de source-regel waar het (voor de eerste maal) in de label-kolom voorkomt en het geheugenadres waar het eerste byte van die regel in de source-file staat. Dit laatste is vooral handig indien het ontwikkelde machinetaalprogramma wat wij noemen "de source heeft opgeblazen". In de bij SPL geleverde documentatie staat een korte cursus "ophalen van gevallen steken", waarmee het vaak nog mogelijk is zo'n opgeblazen file te herstellen. In sommige gevallen is het natuurlijk handiger de back-up source-file in te lezen.

Verify: met behulp van dit commando en zijn tegenhanger (control) kan men de check-sum van assembler en/of source-file bepalen. Dit voor het geval dat men niet zeker weet wat het machinetaal-programma in ontwikkeling allemaal gaat doen, respectievelijk gedaan heeft, met source en assembler.

Size: dit print de volgende adressen: begin source-buffer / eind source-file / begin symbol-table / eind symbol-table (voor een bepaalde SPL-assembler een vast adres) / wegschrijf-adres file (begin adres source-code, indien die tegen de symbol-table wordt aangeschoven, zoals bij het wegschrijven gebeurt) / minimum wegschrijf adres merge-file (van een te mergen file mag het wegschrijf-adres niet lager dan dit adres zijn geweest).

Cold: te vergelijken met "/" uit DNA, alleen wordt hier ook een nieuw begin-adres van de source-buffer gevraagd.

Warm: dit vraagt om een nieuw begin-adres van de sourcebuffer, en verschuift de source-code hierheen.

LEVERINGSCONDITIES

SPL wordt op cassette geleverd met op die cassette tevens de source-file van een disassembler die SPL-sourcefiles produceert (maakt gebruik van de SPL-assembler), alsmede een programma waarmee men DNA-source-files om kan zetten in SPL-formaat. Bij deze cassette wordt de nodige documentatie verstrekt. Speciale versies van SPL (b.v. SPL op lagere geheugen-adressen) worden, indien mogelijk, op verzoek geleverd met eventuele levertijd en meerprijs. Ditzelfde geldt voor vernieuwde SPL-versies. Om eventuele krakers een hoop moeite te besparen kan ook een source-file van SPL zelf en/of een listing geleverd worden. Het copy-right blijft natuurlijk voorbehouden aan werkgroep Sphynx. SPL wordt genummerd geleverd en de kopers komen op een afleverings-lijst.

De prijs van SPL (op geluids-cassette, gehaald of op bijeenkomsten) is f50,-. Verdere prijzen op aanvraag. Even ter vergelijking: DNA kost, tegen clubprijs, 1750 BFR (ongeveer f100,-) incl. verzendkosten; een Micro-soft assembler in de winkel kost ongeveer f125,-. Een beetje redelijk computerboek kost daar ongeveer f40,- a f80,-.

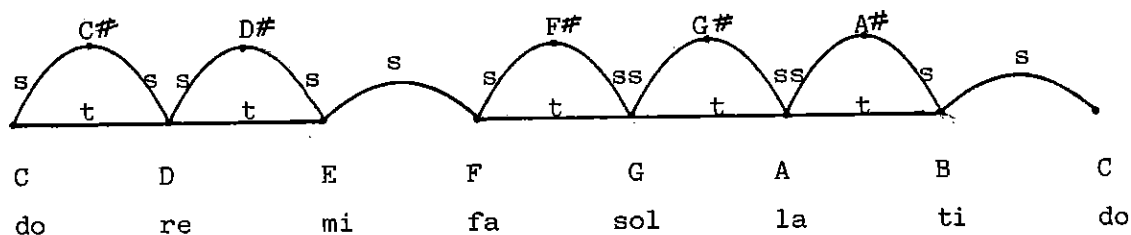
Voor nadere informatie en bestellingen: Werkgroep Sphynx, p/a Gebr.Rens, Grote Sloot 101, 1754 JC Burgerbrug.

Tel.nr. 02268-1788, 19.00-21.00 uur.

MUZIEK GENEREREN (vertaald uit de nieuwe DAI-manual)

Deze paragraaf beschrijft hoe de DAI geluidsgenerator gebruikt kan worden om muziek te maken. Het wiskundige verband tussen noten zal worden beschreven voor de Majeur toonladder. Een procedure voor het genereren van de toonladder in Majeur volgt hieronder.

MUZIEKNOTEN EN DE TOONLADDER IN MAJEUR

Het bovenstaande diagram laat de samenstelling zien van de toonladder in Majeur. De natuurlijke noten C, D, E enz. stellen de witte toetsen op een piano voor, terwijl de kruizen (#) de zwarte toetsen voorstellen.

Van de eerste C (links) naar de tweede C (rechts) noemen we een octaaf. Een octaaf stelt een 2:1 frequentieverhouding voor. M.a.w. om een willekeurige toon drie octaven hoger te verkrijgen, hebben we een toename in frequentie van acht maal de oorspronkelijke (toon)frequentie nodig, want $2 \times 2 \times 2 = 2^3 = 8$

Om een toon van C naar C# te verhogen is het nodig dat de toon verhoogd wordt met een halve toon. Een halve toon stelt een verhoging in frequentie voor in een verhouding van $\sqrt[12]{2}:1$. D.w.z. $\text{freq}(C\#) = \text{freq}(C) * \sqrt[12]{2}$.

Het volgende programma zal de toonladder in Majeur demonstreren voor vijf octaven. De tonen kunnen vergeleken worden met tabel 1.

```
100 CLEAR 10000: SOUND OFF
110 SEMI=2.0↑(1.0/12.0)
120 LOWC=440.0/(SEMI↑33.0)
130 ENVELOPE 0 15
140 FOR N%=0 TO 59
150 IF N% MOD 12=0 THEN RESTORE
160 READ A$:FRQ=LOWC*(SEMI↑N%)
170 SOUND 0 0 15 0 FREQ(FRQ)
180 PRINT A$, "FREQ=";FRQ
190 WAIT TIME 20 :SOUND OFF
200 NEXT N%
210 STOP
220 DATA DO,DO#,RE,RE#,MI,FA,FA#,SOL,SOL#,LA,LA#,TI
```

TABEL 1

Noot	Freq. Hz Octaaf 1	Freq. Hz Octaaf 2	Freq. Hz Octaaf 3	Freq. Hz Octaaf 4	Freq. Hz Octaaf 5
DO	66	131	262	523	1047
DO#	69	139	277	554	1109
RE	73	147	294	587	1175
RE#	78	156	311	622	1245
MI	82	165	330	659	1319
FA	87	175	349	698	1397
FA#	92	185	370	740	1480
SOL	98	196	392	784	1568
SOL#	104	208	415	831	1661
LA	110	220	440	880	1760
LA#	117	233	466	932	1865
TI	123	247	494	988	1976

Om de toon van C naar D te verhogen is het nodig dat deze wordt verhoogd met een hele toon. Een hele toon stelt een frequentieverhoging voor in de verhouding $\sqrt[12]{2}:1$. D.w.z. $\text{freq}(D) = \text{freq}(C) * \sqrt[12]{2}$

Opmerking: 1 hele toon = 2 halve tonen.

$$(\sqrt[12]{2} = \sqrt[2]{2 * \sqrt[12]{2}})$$

HET GENEREREN VAN TOONLADDERS

Het is mogelijk om noten in een of meerdere toonladders te genereren. Dit door het verhogen of verlagen van de frequentie met het gewenste aantal halve tonen.

Voorbeeld:

Om van C naar F te gaan vereist een verhoging van 2 hele tonen + 1 halve toon = 5 halve tonen.

$$\begin{aligned} \text{freq}(F) &= \text{freq}(C) * \sqrt[12]{2} * \sqrt[12]{2} * \sqrt[12]{2} * \sqrt[12]{2} * \sqrt[12]{2} \\ &= \text{freq}(C) * (\sqrt[12]{2})^5 \end{aligned}$$

De basis (stem)toon van de toonladder is A=440 Hz. Door negen halve tonen naar beneden te gaan kan de standaard C gegenereerd worden. Het genereren van toonladders komt meestal neer op het omhoogschuiven van een geheel aantal halve tonen t.o.v. de standaard C.

Als slotvoorbeeld een programma om de gewone do, re, mi volgorde te laten horen:

```

100 CLEAR 1000:SOUND OFF
110 SEMI=2.0↑(1.0/12.0)
120 LOWC=440/((SEMI↑9):REM C 9 SEMITONES DOWN
130 ENVELOPE 0 16
140 FOR N%=1 TO 8
150 READ D%
160 FRQ=LOWC*(SEMI↑D%):REM D% SEMITONES UP FROM C
170 SOUND 0 0 15 0 FREQ(FRQ)
180 WAIT TIME 20:SOUND OFF
190 NEXT N%
200 STOP
210 DATA 0,2,4,5,7,9,11,12

```


Spraaksynthese

Het flexibele karakter van de DAI geluidsgenerator (de Intel 8253) maakt het aantrekkelijk om zelfs spraak te simuleren.

Het Basic van de DAI PC stelt de gebruiker in de gelegenheid om zelf te experimenteren, maar de TALK faciliteit vergroot de snelheid en de flexibiliteit nog aanzienlijk.

Het aanroepen van het TALK statement.

```
TALK   B000
TALK   VARPTR(X(0))
```

Het TALK commando in is feite een mini interpreter. De bovengenoemde aanroepen hebben tot gevolg dat de TALKcode interpreter start met het interpreteren van de speciale TALK codes op het gespecificeerde start-adres. De hieronder staande tabel geeft aan wat de verschillende TALK codes voor functie hebben.

<u>Code</u>	<u>Aantal DATA bytes</u>	<u>Functie</u>
0	2	Frequentie inst.kan 0
2	2	„ „ 1
4	2	„ „ 2
8	1	Volume inst. kan 0
9	1	„ „ 1
A	1	„ „ 2
B	1	„ „ ruisgener.
C	2	Vertraging in 13 µS eenh.
D	2	Roep mach.taal routine
FF	-	Einde Talk routine.

Het instellen van een frequentie.

De gewenste frequentie wordt aangegeven door de twee DATA bytes volgend op de code 0, 2 of 4. De berekening van de juiste DATA gaat als bij het SOUND-statement. Willen we b.v. 800 Hz bepalen dan gaat dat als volgt: PRINT HEX\$(FREQ(800)) , wat als antwoord geeft : 9C4.

Het instellen van het volume.

Dit wordt bereikt door het gebruik van de code 8, 9 of A, met daarop volgend een DATA byte. Er zijn 16 volume niveau's beschikbaar nl. 0- F.

Vertragen.

De code C en de daarop volgende twee DATA bytes bepalen hoelang een ingestelde frequentie moet blijven klinken. De eenheid van vertraging is 13 µS. De maximale vertraging is dus $FFFF \times 13 \mu S = \pm 0.9$ Seconden.

Indien de TALKcodes onvoldoende vrijheid mochten bieden, dan is er de mogelijkheid om met behulp van code D gevolgd door een (hexadecimaal) adres. Deze code biedt dus de mogelijkheid om machinetaalprogramma's aan te roepen zodat bepaalde stukjes TALK-programma herhaald kunnen worden.

Denk er wel aan dat de DATA, indien deze uit twee bytes bestaat, in de conventionele INTEL notatie moet worden ingevoerd.

Voorbeeld: Om het drie bytes TALKcommando D 0123 uit te voeren moet er dus een machinetaalroutine op 2301 staan !!

Beschouw het volgende voorbeeld van een TALK-programma:

Adres	TALK code	DATA	Functie
#A000	0	#C4,9	Zet kanaal 0 op frequentie 800 Hz (#9C4).
A003	8	#F	Zet kanaal 0 op maximaal volume.
A005	#C	#FF,#FF	Zet maximale vertraging (.88 sec.).
A008	8	0	Zet kanaal 0 op minimaal volume.
A00A	2	#A,#1A	Zet kanaal 1 op frequentie 300 Hz (#1A0A).
A00A	9	#F	Zet kanaal 1 op maximaal volume.
A00F	#C	#FF,#FF	Zet maximale vertraging (.88 sec.).
A012	9	0	Zet kanaal 1 op minimaal volume.
A014	4	#20,#4E	Zet kanaal 2 op frequentie 100 Hz (#4E20).
A017	#A	#F	Zet kanaal 2 op maximaal volume.
A019	#C	#FF,#FF	Zet maximale vertraging (.88 sec.).
A01C	#A	0	Zet kanaal 2 op minimaal volume.
A01E	#0D	#21,#A0	Spring naar machine code subroutine (#A021).

Als extra voorbeeld voegen we een kleine subroutine in machinetaal toe die terugkeert naar de TALK-interpretter en er voor zorgt dat de interpretter continueert op adres #A000.

Adres	Code	
#A021	#21,#00,#A0	LXI,H met A000
A024	#C9	Return

Het H,L register paar wordt geladen met het adres van de volgende instructie van de TALK-interpretter.

Het volgende basicprogramma voert het boven gegeven TALK-programma uit.

```

10 CLEAR 1000:B%=#A000
20 READ A%:IF A%<0 GOTO 40
30 POKE B%,A%:B%=B%+1:GOTO 20
40 TALK #A000
50 STOP
100 DATA 0,#C4,9,8,#F,#C,#FF,#FF,8,0
110 DATA 2,#A,#1A,9,#F,#C,#FF,#FF,9,0
120 DATA 4,#20,#4E,#A,#F,#C,#FF,#FF,#A,0
130 DATA#0D,#21,#A0,#21,0,#A0,#C9,-1

```

Een alternatief om het zelfde resultaat te verkrijgen, maar op een veiligere manier, is door ruimte te reserveren in de HEAP door een dummy array te dimensioneren en hierin de TALK codes te zetten.

Het volgende programma demonstreert dit.

```

5 REM IMP INT
10 CLEAR 1000:DIM Q%(100):B%=VARPTR(Q%(0))
20 READ A%:IF A%

```

```

5      REM IMP INT
10     CLEAR 1000: DIM Q(100): B=VARPTR(Q(0))
20     READ A: IF A<0 GOTO 40
30     POKE B,A: B=B+1: GOTO 20
40     READ F: IF F<0 GOTO 50: READ S: GOSUB 1000: GOTO 40
50     TALK VARPTR(Q(0))
60     STOP
100    DATA 0,#C4,9,8,#F,#C,#FF,#FF,8,0
110    DATA 2,#A,#1A,9,#F,#C,#FF,#FF,9,0
120    DATA 4,#20,#4E,#A,#F,#C,#FF,#FF,#A,0
130    DATA #0D,0,0,#21,0,0,#C9,-1
140    DATA 32,34,35,1,-1

1000   J=4: UF=VARPRT(Q(F/J))+(F MOD 4)-1
1010   US=VARPRT(Q(S/J))+(S MOD 4)-1
1020   POKE UF,US IAND #FF
1030   POKE UF+1,US SHR 8
1040   RETURN

```

***** HET UITBREIDEN VAN DE DTP EDITBUFFER *****

Bij het maken van program a's in DAI Tiny Pascal kan het voorkomen dat de beschikbare editruimte te klein is. Hieronder volgt een publicatie om de editbuffer te vergroten.

Verander de volgende adressen in:

3007 - 10 302F - 10 4EB5 - 10
5E7D - 10 5EC2 - 10 4EDB - 8F

Save dit programma voordat u het runt en geef het als label mee: PASCAL V3.1A. Sourceprogramma's van derden, gecreëerd met V3.1 kunnen alleen via een ingreep verwerkt worden door V3.1A.

Verander ook adres 55E9 in: 55E9 - 00 en 55EA - 90.

Dit is nodig omdat anders een gedeelte van de editbuffer verloren gaat tijdens het vertalen.

Het vertaalde programma kan ook werken zonder het Pascal-programma op zich. Dit gaat als volgt:

1. Schrijf het Pascal-programma;
2. Compileer het programma;
3. Vertaal het programma !!Let op!! met als start van de objectcode adres 09C5 (dit is standaard in het gewone programma) en noteer het eindadres van de vertaalde P-codes.
4. Ga naar Utility en schrijf en schrijf op cassette: W02EC (eindadres van de code's) (naam programma).

Voor het executeren van het programma:

R (naam programma);

Z3

G09C5

Veel succes!!

In de volgende uitgave van DAITA komt de listing van "VIER OP EEN RIJ" in Pascal.

***** door T.Verberkt *****

Dit programma demonstreert Pascal (DTP) in een grafiekendemonstratie

Programma grafiek V2.2 13-6-1982!

```
VAR I,A,XX,X,Y,C,Y1,Y2,X1,X2,T,SP : INTEGER;
```

```
PROC MODE(M);
```

```
  BEGIN
```

```
    MEM[#7D0]:=M; CALL(#7FD)
```

```
  END ! MODE !;
```

```
PROC CURSOR(X,Y);
```

```
  BEGIN
```

```
    MEM[#7D5]:=X; MEM[#7D6]:=Y; CALL(#93E)
```

```
  END;
```

```
PROC COLORT(C1,C2,C3,C4);
```

```
  BEGIN
```

```
    MEM[#7D0]:=C1; MEM[#7D1]:=C2; MEM[#7D2]:=C3;
```

```
    MEM[#7D3]:=C4; CALL(#7DE)
```

```
  END;
```

```
PROC DRAW(X1,Y1,X2,Y2,C);
```

```
  BEGIN
```

```
    MEM[#7D3]:=X1 AND 255; MEM[#7D4]:=X1 SHR 8;
```

```
    MEM[#7D5]:=X2 AND 255; MEM[#7D6]:=X2 SHR 8;
```

```
    MEM[#7D1]:=Y1; MEM[#7D2]:=Y2; MEM[#7D0]:=C;
```

```
    CALL(#886)
```

```
  END ! DRAW !;
```

```
FUNC XMAX;
```

```
  BEGIN
```

```
    CALL(#912); XMAX:=256 * MEM[#7D4] + MEM[#7D3]
```

```
  END;
```

```
PROC TEKEN ! GRAFIEK !;
```

```
  VAR X1,X2,Y1,Y2: INTEGER;
```

```
  BEGIN
```

```
    X1:=80;
```

```
    X2:=A; Y1:=0; Y2:=100;
```

```
    DRAW(X1,Y1,X2,Y2,7);
```

```
    DRAW(X1-80,Y1+50,X2-X2+XMAX,Y2-A,7);
```

```
    DRAW(X1,Y1+100,A,Y2-100,7);
```

```
    DRAW(X1-X1+XMAX,Y1+50,X2-X2,Y2-Y2+A,7)
```

```
  END;
```

```
PROC DOE;
```

```
  BEGIN
```

```
    MODE(4);A:=-3;
```

```
    REPEAT A:=A+3;TEKEN UNTIL A>80
```

```
  END;
```

```

PROC WAITTIME(T);
  BEGIN
    MEM[#1BE]:=T AND 255;MEM[#1BF]:=T SHR 8;
    REPEAT UNTIL (MEM[#1BE]=0) AND (MEM[#1BF]=0)
    END;

BEGIN HOOFDPROGRAMMA!
  XX:=0
  REPEAT
    MODE (#FF);MEM[#75]:=32;
    FOR I:=1 TO 3 DO BEGIN
      WRITE(12);COLORT(8,0,8,8);
      MEM[#BA2D]:=#57;CURSOR (3,12);
      WRITE('GRAFIEK ');
      T:=50;WAITTIME(T);WRITE(12); MEM[#BA2D]:=#57;
      CURSOR(1,12);WRITE(' WRITE IN PASCAL ');
      WAITTIME(T);WRITE(12);MEM[#BA2D]:=#57;
      CURSOR(1,12);WRITE('BY THEO VERBERKT');
      WAITTIME(T)
    END;
    WAITTIME(125);DOE;WAITTIME(100)
  UNTIL XX=1
END.

```

***** DAI TINY PASCAL INTERPRETER *****

Voor DAI Tiny Pascal V3.1 is nu ook een eenvoudige interpreter beschikbaar. Een in Tiny Pascal geschreven interpreter, o.a. gepubliceerd in "the BYTE BOOK OF PASCAL", Peterborough, 1979, is door mij enigszins aangepast en met behulp van de compiler en de translator omgezet in een uitvoerbaar objectmodule, dat de adressen #09C5 - #1FF9 beslaat.

Met deze interpreter kunnen de P-codes van uw toepassingsprogramma, de stackpointer en de waarden van de stack bekeken worden. Er zijn maximaal 10 breakpoints mogelijk, terwijl de T(race)-optie u de laatste 22 (of minder) uitgevoerde P-codes toont.

Doordat de "runtime stack" van deze interpreter van #612B - #6FFF loopt, is het helaas niet mogelijk Pascal-programma's te interpreteren, die in grafische mode 8, 9, 10 of 11 (Basic: 5, 5A, 6 Of 6A) lopen. U zou dan bijv. met dummy procedures voor de tekenroutines kunnen werken.

***** door W.van Eck *****

```
#####
#                                     #
#           FORTH op de DAI          #
#                                     #
#           Een nieuwe programmeertaal. #
#                                     #
#####
```

De tijden van programmeren in het starre ongestructureerde basic kunnen binnenkort voorbij zijn. Voor de DAI komt er namelijk binnenkort een FORTH ter beschikking.

Wat is FORTH?

=====

FORTH is een taal ontworpen om snel en gemakkelijk te kunnen programmeren, met een zo groot mogelijke controle over de computer. Het combineert geavanceerde structuren, zoals je die in ALGOL-68 tegenkomt met structuren die op het binnenste van de machine werken. Deze taal is daarom naar mijn mening tot nu toe de meest geschikte taal voor microcomputers zoals de DAI.

In de ideale situatie is FORTH het operating-system (bestuurssysteem), maar dan een die de mogelijkheden van PASCAL ver te boven gaat.

Maar ook wanneer je je niet met de machine zelf wilt bemoeien is FORTH de ideale taal op je computer. Snelheid wordt gecombineerd met compactheid. Je hebt een taal tot je beschikking waarin je met de meest geavanceerde structuren alles snel en efficiënt kunt programmeren. Zijn de structuren die je wilt hebben er niet: je kunt ze er zelf bijmaken.

Samenvattend: voor FORTH geldt nog meer als in andere talen: -
IN FORTH KAN ALLES!!!!

Voordelen van FORTH

=====

- Gestructureerd programmeren.
- Uitbreidbaar. Alles, ook operatoren en controlestructuren.
- Grote controle over de machine. Forth kan zeer goed als operating-system fungeren.
- FORTH is zeer snel. Dit hangt o.a. samen met de "bedrade" manier van implementeren.
- FORTH compileert zeer compact.
- FORTH kent recursie.
- FORTH betekent snel programmeren.
- Machinetaal kan gemengd worden met FORTH.
- Implementatie van andere hogere talen als PASCAL, LISP en SETL is in FORTH relatief eenvoudig (ook lagere talen als basic).

Nadelen van FORTH

=====

- FORTH kan slecht leesbaar zijn door het stackgebruik (Wat doet: SWAP ROT SWAP ROT ?). Dit kan een kwestie van goed kommentaargebruik en lay-out zijn.
- RPN notatie. Gedeeltelijk een kwestie van wennen.
- Soms wat moeilijker te leren dan sommige andere talen. Dit hangt samen met de aparte manier van rekenen (RPN) en het

grote aantal woorden. Deze moeite is het resultaat zeker wel waard.

- Grote controle over de machine. Vooral bij multi-usersystemen en onervaren gebruikers kan dit een nadeel zijn.
- Geen strings en floating point. Door de uitbreidbaarheid is dit er gemakkelijk op te zetten. Er zijn hiervoor standaardpakketten.

De beschrijving die hieronder van FORTH gegeven wordt, is die van de nieuwe FORTH voor de DAI. In deze FORTH zitten veel dingen die in de 79-standaard niet kunnen. Standaard FORTH kan echter wel in deze FORTH gebruikt worden, op een paar uitzonderingen na (met een goede reden).

*** Definities maken ***

Een FORTH-systeem bevat een lijst van definities (subroutines) in de zgn. "Dictionary". Deze definities hebben een naam die uit alle characters, behalve de spatie mogen bestaan. Wanneer een naam wordt ingetypt (meerdere namen worden gescheiden door spaties), wordt de bijbehorende definitie na <RETURN> uitgevoerd.

Wanneer een reeks van definities uitgevoerd moet worden kan er een nieuwe definitie worden gemaakt die deze reeks uitvoert. Wanneer de naam van deze nieuwe definitie wordt aangeroepen, dan wordt deze reeks uitgevoerd.

Stel bijvoorbeeld dat het FORTH-systeem de volgende definities bevat:

```
JAN,PIET,SCHOOL,NAAR,GAAT
```

Als PIET naar school moet wordt de volgende zin ingetypt:
PIET GAAT NAAR SCHOOL

Voor JAN zou nu weer bijna dezelfde zin ingetypt moeten worden. Nu kan de volgende definitie gemaakt worden:

```
: NAARSCHOOL GAAT NAAR SCHOOL ;
```

De ":" geeft aan dat er een nieuwe definitie gemaakt gaat worden met als naam het woord erachter (spatie is scheider). De nieuwe definitie heet dus NAARSCHOOL.

De woorden daarna worden nu uitgevoerd als de nieuwe definitie wordt aangeroepen. De ";" geeft aan dat het maken van de definitie klaar is.

Als PIET en JAN naar school moeten kan nu worden gezegd:
PIET NAARSCHOOL (De computer doet: PIET GAAT NAAR SCHOOL)
JAN NAARSCHOOL

De nieuwe definitie NAARSCHOOL kan nu zelf in een nieuwe definitie gebruikt worden. Dit geeft een van de voordelen van FORTH aan: Een ingewikkelde definitie kan gemakkelijk in een nieuwe ingewikkelde definitie gebruikt worden, en die ook weer etc. Dit zorgt voor snel (exponentieel) programmeren. De uitvinder van FORTH, zegt dat hij in een jaar 1 goed Fortran (vergelijkbaar met basic) programma kan schrijven tegen 20 goede FORTH programma's.

*** De stack in FORTH ***

De definities in FORTH moeten op de een of andere manier met elkaar kunnen communiceren. Daarvoor is in FORTH gekozen voor het concept van de STACK.

Een stack kan worden voorgesteld als een stapel getallen. Het getal wat het laatst op de stack wordt gezet, komt er ook het eerste weer af (Last In First Out - LIFO).

De meeste FORTH-definities gebruiken getallen op de stack en/of laten getallen op de stack achter.

Een getal wat wordt ingetyperd wordt op de stack gezet, de definitie . (punt) drukt het bovenste getal af. Kommentaar in FORTH staat tussen haakjes of achter \ (backslash):

```
1 2 3 4 5
```

```
( Op stack nu 5 getallen, 5 staat bovenop )
```

```
. . . . .
```

```
( Dit drukt af: 5 4 3 2 1 )
```

Wanneer nog een punt gegeven wordt geeft FORTH een foutmelding omdat er niets meer op de stack staat.

Rekenen in FORTH gaat met definities die als operatoren werken. De definitie + haalt de bovenste 2 getallen van de stack, telt ze op en zet de som weer op de stack.

Zo zijn er o.a. de volgende operatoren: + - * /

Een voorbeeldje van rekenen in FORTH:

```
2+3 wordt in FORTH:
```

```
2 3 +
```

```
(5*3+12)/2 wordt in FORTH:
```

```
5 3 * 12 + 2 /
```

Zoals je ziet werkt FORTH met het rekenen een beetje achterstevoren, de operatoren (zoals +) komen na de getallen waarop ze werken. Dit heet Postfix-notatie of Reversed-Polish-notation (RPN). Dit lijkt erg moeilijk, maar het werken ermee went snel. Bezitters van HP-rekenmachines zullen dit beamen: hierop word ook RPN gebruikt.

Voor het werken met de stack zijn de volgende woorden handig:

DUP : Dupliceert bovenste waarde op stack.

DROP : Verwijderd bovenste waarde van de stack.

SWAP : Verwisselt de twee bovenste getallen op de stack.

OVER : Copieert het op een na bovenste getal boven op de stack. a b c (c is stacktop) wordt na OVER: a b c b

ROT : Verplaatst het 3e getal naar de top van de stack:
a b c wordt: b c a

n PICK: n is z'n inputparameter. Als over voor het nde getal. Na 4 PICK: a b c d e wordt: a b c d e b

n ROLL: Als ROT voor het nde getal.

Na 4 ROT: a b c d e wordt a c d e b

Een voordeel van FORTH, wat bijna geen enkele taal kan, is dat zelf operatoren gedefinieerd en gehedefinieerd kunnen worden.

Kommentaar kan erg verhelderend werken. Het is een goede gewoonte om na het maken van de definitie aan te geven wat de definitie op de stack verwacht en wat hij achterlaat. Dit kan op de volgende manier:

```
( op stack voor de def --- op stack na de def )
```


Ook een goede lay-out is erg belangrijk (zie volgende voorbeeld):

```
( Kwadrateren en optellen )
: ^2 ( n1 --- n2 \ Kwadrateer )
  DUP *
  ;

: Q+ ( n1 n2 --- n3 )
  ^2      ( n2 gekwadrateerd:  n1 n2*n2 )
  SWAP    ( getallen verwisseld: n2*n2 n1 )
  ^2      ( n1 gekwadrateerd:  n2*n2 n1*n1 )
  +       ( Tel op, klaar:      n2*n2+n1*n1 )
  ;
```

Gebruik: 2 3 Q+ .
geeft: 13
(=2*2+3*3=4+9)

Andere belangrijke operatoren en functies zijn:
%/ %/MOD MOD /MOD NEGATE ABS MAX MIN OR AND XOR

*** Input/Output ***

De belangrijkste I/O routines zijn:

?TERMINAL: Scan het toetsbord. Wanneer geen toets is ingedrukt geef een 0 op stack, anders de ascii-waarde.

KEY : Haalt een character van het toetsenbord en zet de ascii waarde op stack. Wacht op indrukken van een toets.

EMIT: Stuurt het ascii-character op de stack naar de output.

Deze routines zijn gevectored. Alle I/O-routines maken gebruik van deze basisroutines. Omschakelen naar b.v. een terminal is dus vrij eenvoudig.

*** Structuur in FORTH / beslissingen, loops ***

Zoals alle talen kan FORTH beslissingen nemen die het programmaverloop bepalen. In basic gebeurt dit vnl. door middel van sprongen in het programma met GOTO en IF statements.

Een van de grote voordelen (je leest het goed VOORDELEN) van FORTH is, dat het geen GOTO of iets wat er op lijkt kent. Sprongen in het programma maken een programma meestal volstrekt onleesbaar. Soms zijn er uren puzzelen nodig voordat je erachter komt in welke situaties er waarheen gesprongen wordt, en wat er nou eigenlijk gebeurd. Bij lange programma's raak je dan ook vaak halverwege het programmeren de draad kwijt, tenzij het zeer overzichtelijk geschreven is (veel subroutines, allemaal bij elkaar en 95% commentaar).

Van basicprogramma's zegt men terecht vaak dat het Spaghettiecode is (allemaal sprongen door elkaar).

In FORTH wordt het programmaverloop GESTRUCTUREERD geregeld, zoals ook in PASCAL en ALGOL.

Beslissingen:

Een goed of fout conditie wordt aangegeven door een getal op de stack:

0: niet waar

niet 0: waar

Functies die booleans (=foutcondities) afgeven zijn o.a.:

> < = NOT 0= 0< 0>

Een beslissing wordt als volgt uitgevoerd:

```
--conditie_op_stack--
```

```
IF
```

```
-opdrachten-- ( Uitgevoerd als waar )
```

```
ELSE
```

```
-opdrachten-- ( Uitgevoerd als niet waar )
```

```
THEN ( Dient als afsluiting )
```

Het ELSE deel mag ook weggelaten worden.

Om tussen meerdere situaties te kunnen kiezen is een CASE-statement aanwezig. Afhankelijk van de waarde van het getal op de stack wordt een stukje uitgevoerd.

```
DOCASE ( Opening van CASE-statement )
```

```
-opdrach-- ( Het getal moet voor de eerste CASE op )
```

```
-ten-- ( stack staan. )
```

```
n1 CASE
```

```
-opdrachten--
```

```
( Als het getal gelijk is aan n1 wordt )
```

```
( dit deel uitgevoerd, anders wordt er )
```

```
( naar de statements na ELSE gesprongen. )
```

```
( Hierna wordt naar ENDCASE gesprongen. )
```

```
ELSE ( Na ELSE komen statements die voor de )
```

```
( volgende waarde zorgen, hier: n2 )
```

```
n2 CASE
```

```
-opdrachten--
```

```
ELSE
```

```
n3 CASE
```

```
-opdrachten--
```

```
OTHERWISE ( Geen waarde komt met het getal overeen )
```

```
( Het beslissingsgetal wordt weggegooid. )
```

Inplaats van OTHERWISE kan ook ELSE)

```
( Wanneer inplaats van OTHERWISE ELSE )
```

```
( gebruikt wordt dan wordt het niet weg- )
```

```
( gegoid. Dit deel is niet verplicht )
```

```
-opdrachten--
```

```
ENDCASE ( Sluit statement af )
```

Loops (lussen) kunnen op de volgende wijze gemaakt worden:

```
BEGIN ( Begin de loop )
```

```
-opdrachten--
```

```
REPEAT ( Spring naar bijbehorend BEGIN )
```

```
( In dit geval is de loop oneindig. )
```

```
BEGIN
```

```
-opdrachten--
```

```
--conditie--
```

```
UNTIL ( Spring naar BEGIN als de conditie )
```

```
( niet waar is, ga anders door met het )
```

```
( programma. )
```

```

--max+1--
--beginwaare--( Twee parameters op stack )
DO          ( Begin de DO-loop )
  --conditie--
  LOOP      ( LOOP hoogt teller op en stopt wanneer )
            ( deze gelijk is aan max+1. Anders wordt )
            ( naar het statement na DO gesprongen )

```

Naast LOOP is er ook een +LOOP, die een getal op de stack nodig heeft om de teller op te hogen (LOOP is equivalent met 1 +LOOP). Hiermee kan ook achteruit geteld worden.

Om een loop te verlaten is er ook het WHILE statement. WHILE heeft een conditie nodig, is deze niet waar dan wordt de loop verlaten, anders gaat de loop door.

De definitie (en dus ook de loop) kan verlaten worden met de definitie EXIT. EXIT heeft desastreuze gevolgen in een DO..(+)LOOP.

Al deze structuren kunnen vrijwel onbeperkt genest worden (in elkaar gebruikt). Vooral bij nesting is een goede layout erg belangrijk, b.v. bij elk nieuw niveau 3 spaties inspringen.

Wat bij vrijwel geen taal kan: Controlestructuren kunnen in FORTH ook bijgemaakt worden. Dit is echter iets voor de geëfende FORTH-programmeur die zijn FORTH goed kent. De hier getoonde structuren kunnen alleen tijdens compilatie (tussen ; en ;) gebruikt worden.

*** Variabelen en constanten ***

FORTH kent variabelen en constanten:

```

4 CONSTANT VIER      ( VIER laat nu het getal 4 achter )
VALUE VAR1           ( Variabele VAR1 gemaakt. )
VALUE VAR2
VIER TO VAR1         ( VAR1 bevat 4 )
VAR1 TO VAR2         ( VAR2 bevat nu ook 4 )
VAR1 DUP * TO VAR2   ( VAR2 bevat nu 16 )
VAR1 2 / +TO VAR1    ( VAR1 bevat nu 6 )

```

CONSTANT en VALUE zijn bouwers zoals : die een woord in de dictionary maken.

Een ander type variabele wordt gemaakt met VARIABLE:

VARIABLE PIET

Uitvoering van PIET laat het adres van de variable op de stack achter.

De definitie @ haalt de inhoud van een adres op.

De definitie ! stopt een waarde in een adres (n addr ---).

Voorbeeld:

```

5 PIET !           ( PIET bevat 5 )
PIET @             ( 5 op stack )
3 PIET +!         ( PIET bevat 8 )

```

*** Talstelsels ***

Met FORTH kan in ieder willekeurig talstelsel gewerkt worden. De USER-variable (=systeemvariabele) BASE bevat de basis van het talstelsel. Wanneer bijvoorbeeld in het 2-talig stelsel gewerkt moet worden, dan is het volgende voldoende (vanuit een hoger talstelsel als 2):

```
2 TO BASE
```

Het systeem kent dan alleen nog maar binaire getallen. Is dit vaak nodig dan kan er ook een definitie van gemaakt worden:

```
: BINAIR 2 TO BASE ;
```

Let op dat inspecteren van BASE met:

```
BASE .
```

altijd 10 geeft (handiger is BASE 1 - .).

Handig, vooral wanneer je niet meer weet in welke basis je werkt zijn de definities:

```
DECIMAL HEX OCTAL
```

*** Diversen FORTH ***

-Zelf gemaakte definities kunnen worden verwijderd met:

```
FORGET <naam>
```

Alle definities die na <naam> gemaakt zijn zijn dan ook vergeten.

-De woorden in de dictionary zitten niet in een lineaire lijst maar in een soort boom. Met VOCABULARY <naam> kan een nieuwe tak worden gemaakt. Aanroepen van <naam> zorgt ervoor dat in de nieuwe tak wordt begonnen met zoeken.

-Het commando VLIST drukt alle definities af, beginnend met het laatstgemaakte woord in de huidige zoek-vocabulary. Indrukken van een toets stopt dit listen.

-FORTH programma's worden meestal met een editor in een file gemaakt. Dit wordt dan op FORTH geladen (vertaald).

-Woorden als VARIABLE VALUE : CONSTANT en VOCABULARY, de bouwers, kunnen ook zelf gemaakt (geherdefinieerd) worden. CREATE <naam> maakt een nieuwe naam-header aan.

Na DOES) wordt aangegeven wat de nieuwe definitie <naam> moet doen. Op de stack staat dan een geheugen adres.

CONSTANT zou als volgt gedefinieerd kunnen zijn:

```
: CONSTANT
```

```
CREATE ( Maak header bij uitvoering van CONSTANT)
```

```
, ( "Komma": zet het getal op stack in het )
```

```
( geheugen (en reserveert dus 2 bytes. )
```

```
DOES) ( Het gedeelte hierna wordt uitgevoerd )
```

```
( bij het aanroepen van de constante. )
```

```
( Het adres van het met "komma" gecompil-
```

```
( leerde getal staat dan op stack. )
```

```
@ ( Haal de inhoud van het adres op. )
```

```
;
```

-Het is zeer gemakkelijk om lowlevelroutines in FORTH te gebruiken, met behulp van een FORTH-assembler. De routines krijgen een naam en zijn niet te onderscheiden van de andere FORTH definities.

- Na goed uitvoeren van een interactief commando antwoord FORTH met: "ok" en gaat de cursor naar een nieuwe regel.
- FORTH werkt standaard met getallen van 16 bits. Onder andere hierdoor is FORTH zeer snel. Ook zijn er definities voor 32 bits getallen (D+ D- etc.). Wanneer bv. floating point nodig is, kan er gemakkelijk een floatingpoint pakket op FORTH geladen worden voor het programmeren.
- Er zijn veel FORTH dialecten. Door de uitbreidbaarheid van FORTH is het echter zeer gemakkelijk om een conversiepakket voor een ander dialect te schrijven. Jouw FORTH gedraagt zich dan als het andere dialect, en uitwisseling van programma's kan plaatsvinden.
- Met FORTH kan gemakkelijk recursief gewerkt worden. Omdat i.v.m. de herdefinieermogelijkheid een naam van een definitie pas gevonden kan worden na beëindiging van het maken van de definitie, is het woord: MYSELF ingevoerd. Het bewaren van waarden tijdens recursie kan mooi op de stack.

*** FORTH op de DAI ***

Voor de DAI zal binnenkort een FORTH-versie beschikbaar zijn. Deze zal voor ongeveer f10- te koop zijn. Hierbij zit dan een FORTH-assembler en Editor.

Op de bijeenkomst zal een voorlopige versie aanwezig zijn, die gecopieerd mag worden. Hier zijn de assembler en editor al op geladen. De variabelen in deze FORTH (ook de Uservariabelen) zijn allemaal nog van het VARIABLE type: VALUE is nog niet geïmplementeerd. Ook de grafische routines zijn nog niet geïmplementeerd.

Bij deze FORTH kan het gehele ascii-alfabet gebruikt worden. De CTRL-toets wordt een echte Control-toets, waarmee controlcharacters gegenereerd kunnen worden door eerst deze toets in te drukken en dan andere. Het toetsenbord is als volgt ingedeeld:

Control-TAB	(ascii: 0)	NULL
Control-G	(ascii: 7)	BELL
Control-H	(ascii: 8)	BackSpace
		Dit doet ook de toets pijl links.
Control-J	(ascii: A)	LineFeed
		Dit doet ook de toets pijl beneden.
Control-L	(ascii: C)	FormFeed (Scherm schoon)
		Dit doen met shift alle pijltoetsen.
Control-M	(ascii: D)	Carriage Return (Geen LineFeed)
		Dit doet ook de RETURN-toets.
Control-X	(ascii: 18)	CANCEL (De regel waar de cursor staat wordt gedelete)
TAB-toets	(ascii: 40)	@
Shift-0	(ascii: 5C)	\
Shift-space	(ascii: 5F)	_ (Underline)
Shift-TAB	(ascii: 60)	` (Tikkie terug)
CharDel	(ascii: 7B)	{
Shift-Return	(ascii: 7C)	
Shift-ChDel	(ascii: 7D)	}

De toets: pijltje naar rechts haalt een character uit de inputbuffer op. Hiermee kunnen stukken uit de vorige zin herhaald worden.

Shift-Control is de Key-lock (Grote/kleine letters).

De pijltjestoetsen werken alleen als boven beschreven bij normaal interactief werk. Met KEY geven ze de waarden die ze normaal bij de DAI horen te geven.

Voorbeeld1: machtsverheffen:

Voor positieve machten geldt:

-Als $p=0$: $n^p=1$
 -Als p is even: $n^p=(n^{(p/2)})^2$
 -Als p is oneven: $n^p=n \times n^{(p-1)}$

Dit kan gemakkelijk in FORTH geprogrammeerd worden:

```

: ^2 ( n1 --- n2 ! Kwadrateren )
  DUP *
;

: ?ODD ( n --- flag ! Test of oneven )
  1 AND
;

: ^ ( n1 power --- n2 )
  ?DUP ( Dupliceer bovenste getal als niet 0 )
  IF ( Niet 0 )
    DUP ?ODD
    IF ( Oneven )
      OVER SWAP 1-
      ( Op stack nu: n1 n1 power-1 )
      MYSELF ( n1 n1^(power-1)
      * ( n1*n1^(power-1)
    ELSE ( even )
      2/ MYSELF ^2
      \ Op stack nu: (n1^(power/2))^2
    THEN
  ELSE ( power=0 )
    DROP 1
  THEN
;

```

Deze routine berekent de machten met een ongelooflijke snelheid.

Voorbeeld2: Grootste gemene deler.

De GGD van 2 getallen, $n1$ en $n2$, wordt als volgt gevonden:

-Als $n2=0$ is, dan is $n1$ de GGD.
 -Anders: $n2$ wordt de rest van $n1/2$ ($= n1 \text{ MOD } n2$)
 $n1$ wordt de oude $n2$.
 Hiervan nu wordt weer de GGD bepaald.

```

: GGD ( n1 n2 --- n3 )
  ?DUP
  IF SWAP OVER MOD MYSELF
  THEN
;

```

Voorbeeld: Complexe getallen.

(Opbouw: Reel deel, Imaginair deel, 2+2 bytes)

```
: IVARIABLE
  CREATE
    4 ALLOT      ( Reserveer 4 bytes )
  DOES>         ( Laat alleen adres achter )
;

: I! ( complex addr --- )
  ROT OVER ! 2+ ! ( Eerst Re, dan Im )
;

: I+! ( complex addr --- )
  ROT OVER +! 2+ +!
;

: I@ ( addr --- complex )
  DUP @ SWAP 2+ @
;

: I+ ( c1 c2 --- c3 )
  ROT +      ( IMM )
  ROT ROT + ( RE )
  SWAP
;

: I- ( c1 c2 --- c3 )
  ROT SWAP - ( IMM )
  ROT ROT - ( RE )
;

: I* ( c1 c2 --- c3 )
  ( Om programma's te vervolgen is het handig om de )
  ( stack op papier bij te houden. )
  4 PICK 3 PICK * ( Re1*Re2 )
  4 PICK 3 PICK * ( Im1*Im2 )
  -              ( Reel deel klaar )
  -5 ROLL        ( Inverse van 5 ROLL )
  4 ROLL *       ( Re1*Im2 )
  -3 ROLL *      ( Re2*Im1 )
  +              ( Imaginair deel klaar )
;

: I. ( c --- ; druk af )
  SWAP .
  ." + "      ( Druk "+" af.)
  .
  ." i "
;

```

(Gebruik:)

```
3 4      ( 3+ 4i )
-5 22    ( -5+22i )

2DUP     ( Doet: OVER OVER )
I.       ( Dit geeft: -5 + 22 i )

I+ I.    ( Dit geeft: -2 + 26 i )

```

APPENDIX

=====

VLIST van het voorlopige FORTH-systeem.

Het adres is het Codefield-adres.

Een "i" achter dat adres geeft aan dat het woord immediate is.

CFA							
3086	TASK	3078	FX				
3061	FILE	3047	EDIT	38F9	EDINT	3846	EDKEY
3819	\$FIND	3AE5	GET#	3AA1	BLDEL	3A5C	BLMOV
3A1F	COPY	3A05	SETEND	39DB	SETPOS	39C1	CLEAN
39B4	pc	39AA	PCHAR	3967	REMOVE	394B	>END
3927	M^	38EF	MY	38BB	UPDATE	387F	NEWSCR
3865	LPAGE	383A	LCOUNT	37F0	COORD	37DA	CURPOS
378A	POS	3757	LINEADR	371B	\$SEARCH	3708	EDCHR
36F9	EDSCR	36EC	cy	36E2	CX	36D8	wy
36CE	WX	36C4	flim.	36B8	fend	36AC	fstart
369E	TASK	363Ci	LABEL	3627i	CODE	360Fi	;CODE
2D80i	ASSEMBLER			2D6F	TASK	2D5Bi	ONERR)
2D4Di	. (=CR)	2D40i	. (=NULL)	2D13i	ENDCASE	2CF0i	OTHERWISE
2CB8i	CLOSE-IF	2C99i	THEN	2C69i	ELSE	2C55i	+LOOP
2C40i	LOOP	2C19i	UNTIL	2C02i	REPEAT	2BA9i	WHILE
2B73i	DO	2B61i	BEGIN	2B3Ai	CASE	2B28i	DOCASE
2B0Ai	IF	2AF0	?FAST	2AD5	USER	2ABB	CONSTANT
2AA5	VARIABLE	2A8Bi	;	2A68	:	2A4Fi	DOES)
2A3Ai	;CODE	2A21	(;CODE)	2A0A	IMMEDIATE		
29EBi	'	29D6i	MYSELF	29B6i	[COMPILE]		
2972	VOCABULARY			2948	CREATE	28C6	HEADER
28B0i	\	2881i	(2826	FORGET	2777	VLIST
2718	ID.	26F5	DUMPST	2657	DUMP	2643	TAB
2616	.EMIT	25D7	EXTEND	259E	COLD	254F	ABORT
24BD	QUIT	24A9	!TIB	2499	LOAD	246F	-->
2432	LD	23EA	INTERPRET			23CBi	DLITERAL
23Adi	LITERAL	226F]	2260i	[2239	CHAIN
2224i	FORTH	220F	DEFINITIONS			21EC	SMUDGE
21CC	LAST	21BA	!CSP	21A6	PFA	2197	LFA
2186	NFA	2179	CFA	2156	TRAVERSE	212E	FIND
20F8	-FIND	20E5	LATEST	20B1i	."	2089	WORD
2069	QUERY	1F28	EXPECT	1EB4	NUMBER	1E78	CONVERT
1E4B	MESS"	1E30	COMPILE	1E19	C,	1E07	,
1DE0	ALLOT	1DC9	?EXEC	1DB2	?COMP	1D97	?CSP
1D81	?PAIRS	1D65	?ERROR	1D02	MESSAGE	1C86	ERROR
1C6C	S0	1C5E	HERE	1C48	TWRITE	1C2E	TREAD
1C1D	C?	1C0F	?	1BFE	H.	1BDC	B.
1BCE	U.	1BC0	.	1BB1	D.	1B9F	.R
1B7B	D.R	1B64	#S	1B3A	#	1B23	SIGN
1B0B	#>	1AFB	<#	1AE5	HOLD	1AD5	PAD
1AC2	HEX	1AAF	DECIMAL	1A98	OCTAL	1A5C	TYPE
1A3E	SPACES	1A2C	SPACE	1A11	CR	1A01	PAGE
19EF	LF	19DF	BS	19CF	BELL	1987	EMIT
19A1	TERMINAL	1957	SEMIT	18D0	KEY	18BB	KEYBOARD
18A5	?TERMINAL			188A	!?T	187B	MOVE
186B	BLANKS	1859	ERASE	182A	FILL	1818	*/
1806	*/MOD	17E1	M*	17C5	M/MOD	178E	M/
177A	DABS	1762	MAX	174B	MIN	173C	D>
1710	DK	16FE	2SWAP	16E5	2OVER	16D8	BL
16CE	TRUE	16C2	FALSE	16B5	4	16AC	3
16A3	2	169A	1	1691	0	1688	-1
167E	-2	1674	-3	166A	-4	164D	FILEIN
1628	FILEOUT	15F8	F#	15EC	PUTC	15CF	GETC

15AF	SKEY	1589	CURY	1579	CURX	1568	CURSOR
154E	BYE	1534	SWITCHE	1508	DIGIT	14EB	CHECKSUM
14C2	-TRAILING			14AF	><	1497	FINDBYTE
1484	COUNT	1451	IMOVE	142A	CMOVE	141A	TOGGLE
1405	+!	13FA	C!	13ED	!	13E2	C@
13D6	@	13C7	MOD	13B6	/MOD	13A3	/
133C	(U/M)	12F9	U/MOD	12D2	×	1297	UX
1275	D-	1257	D+	1247	-	123D	+
122E	XOR	121D	OR	120D	AND	11F9	UMIN
11E4	UMAX	11C9	DNEGATE	11B4	NEGATE	119E	S->D
1188	ABS	116B	2/	1161	2×	1154	4-
1147	4+	113B	3-	112F	3+	1124	2-
1119	2+	110F	1-	1105	1+	10F1	U>
10DD	U<	10D3	>	10B8	<	10A2	=
108D	@>	107C	@<	106B	NOT	1059	@=
104E	RP@	1037	RF!	1028	R@	1016	R>
1003	>R	0FF4	?DUP	0FE6	2DUP	0FDA	DUP
0FCF	SWAP	0FC3	2DROP	0FB7	DROP	0F4D	ROLL
0F40	ROT	0F1D	PICK	0EFB	DEPTH	0EED	OVER
0ED7	SP!	0ECA	SP@	0E8C	ENCL	0E46	(FIND)
0E3C	EXECUTE	0E29	LIT	0E16	LEAVE	0E01	J
0DF4	I	0DE9	CALL	0DD1	EXIT	0D0B	@BR
0CFB	BR	0CF0	?STACK	0CA9	?S	0C8E	(ERR)
0C81	STATE	0C74	>IN	0C69	DPL	0C5E	OUT
0C53	HLD	0C48	ERR	0C3D	CSP	0C32	TIB
0C27	CURRENT	0C18	DUPLEX	0C0A	(LAST)	0BFC	NOCH
0BF0	BASE	0BE4	COL	0BD9	C/L	0BCE	WIDTH
0BC1	(NUM)	0BB4	(EXPECT)	0BA4	(?)	0B98	(KEY)
0B8B	(EMIT)	0B7D	CHVECT	0B6F	CONTEXT	0B60	MESS
0B54	VLINK	0B47	DP	0B3D	FENCE	0B30	FIRST
0B23	(TIB)	0B16	(PAD)	0B09	RL	0AFF	R@
0AF5	SL	0AEB	(S@)				

***** FORTH *****

FORTH, een computertaal ontworpen door Charles H. Moore, is nu ook beschikbaar voor de DAI. Een voorlopige versie is door Adri Bos gemaakt en kan op de bijeenkomsten worden gecopieerd. In deze versie zijn de grafische routines nog niet geïmplementeerd. Een assembler en een full-screen-editor met "zoek-string" en copieer- en deletemogelijkheden zijn al wel aanwezig.

Over deze FORTH-versie (die ik een kleine week voor het schrijven van dit stukje ontving) ben ik zeer enthousiast. Weliswaar is mijn DAI al enige keren gecrasht, maar dit was tot nu toe in alle gevallen aan mijn eigen programmeeromkunde te wijten.

Er is een nuttig gebruik gemaakt van de CTRL-toets. Zo bewerkstelligt bijv. fH het deleten van een karakter, fL is "scherm schoon", fX is "cancel de regel waar de cursor staat" etc.. Voor het overgaan van grote naar kleine letters en omgekeerd wordt nu SHIFT CTRL gebruikt.

Uiteraard heb ik in deze korte tijd lang niet alle mogelijkheden kunnen uittesten, maar een eerste indruk is dat alles naar behoren werkt.

Diegenen, die weinig of nog niets van FORTH af weten, kan ik aanraden het augustusnummer (1980) van BYTE te lezen, dat aan deze taal is gewijd. Het aprilnummer van BYTE (1982) bevat een artikel over een DOS voor FORTH, dat met enige voorkennis een goed inzicht in de mogelijkheden kan geven.

FORTH op de DAI-PC, van harte aanbevelen!

***** Wim van Eck *****

***** DE PROGRAMMEERBARE GENERATOR VOOR GRAFISCHE TEKENS *****
(zie DAI-manual blz. 14-16)

De karakter- en grafische tekengenerator maakt gebruik van een stelsel van variabele lengten om een efficiënt gebruik van het geheugen te maken. Voordat een verdere beschrijving volgt, eerst een uitleg van enige uitdrukkingen:

1. Een "SCAN" is: 1(één) horizontaal over het TV-scherm bewegende electronenstraal welke zich met elke herhaling een stukje naar beneden beweegt. Op onze TV beweegt deze SCAN 625 keer heen en weer, maar omdat de afhankelijkheid van de besturing van de TV-scan wordt vermeden, is een display van minimaal 2 en maximaal 32 scan's per line mogelijk.
2. Een "LINE" is: Een aantal scan's (zie 1), welke alle worden gestuurd door de zelfde informatie in de RAM.
3. Een "BLOB" is: Het kleinste op het scherm te maken oppervlak. Deze oppervlakte is wat afmeting betreft afhankelijk van de SCREEN-modes.
4. Een "FIELD" is: Een set van 8 blobs waarvan de kleur wordt bepaald door een paar (2) byte's in het geheugen.
5. Een "MODE" is: Een van de verschillende manieren waarop informatie op het scherm zichtbaar wordt gemaakt.
6. Een "PICTURE" is: Het beeld of informatie dat door een aantal van boven naar beneden bewegende line's op het scherm zichtbaar wordt gemaakt. Elke line kan onafhankelijk van de vorige, in één der andere, modes geprogrammeerd zijn.

Bij het begin van de display van elke line bepalen twee byte's, ofwel het "CONTROL WORD", uit het geheugen de mode van die line en geven aan of al of niet een kleur geprogrammeerd is en herhaald moet worden. De eerste byte van dit paar is het "HIGH ADDRESS"-byte (deze is na het starten van de PC altijd \neq 7A en dat zijn dus 8 bits van links naar rechts genummerd 7 t/m 0, waarvan de waarde binair geprogrammeerd is als 0111 1010.

De programmering van de display per regel is als volgt:

MODE CONTROL

bits 7 en 6 bepalen als:

- 00 grafisch 4-kleuren display;
- 01 4-kleuren karakter display;
- 10 grafisch 16-kleuren display;
- 11 16-kleuren karakter display.

RESOLUTION CONTROL

bits 5 en 4 bepalen als:

- 00 lage grafische resolutie (grote display)
- 01 medium grafische resolutie (middengr. display)
- 10 hoge grafische resolutie (kleine display)
- 11 extra lage grafische resolutie (tekst display)

LINE REPEAT COUNTING

De bits 3 t/m 0 bepalen het aantal keren waarop de informatie (DATA), bestemd voor de regel, herhaald moet worden.

Met het programmeren van bits 5 en 4 zijn er dus 4 mogelijkheden voor karakter display.

In het nu volgende programma wordt, ter verduidelijking, het high adress byte achtereenvolgens \neq 4A = (0100 1010); 5A = (0101 1010); 6A = (0110 1010) en weer 7A = (0111 1010). Dus de enige veranderende data zijn in de bits 5 en 6. Het aantal mogelijke karakters is uiteraard ook afhankelijk van de grootte.

LIST

```
150 PRINT CHR$(12)
170 PRINT
200 COLOR 8 0 8 8
250 PRINT
300 POKE #BE5D,#4A:PRINT "HET BE-"
305 PRINT
310 POKE #BD51,#5A:PRINT "INVLOEDEN van het"
320 PRINT
350 POKE #BC45,#6A:PRINT "SCREEN DATA FORMAT door BITS 5 en 4 in"
360 PRINT
370 PRINT "HIGH ADDRESS BYTE van START ADDRESS LINE Nr. te veranderen"
380 PRINT "in 4 (=0100); 5 (=0101); 6(=0110) of 7
(=0111 of 60 karak-"
390 PRINT "ters. Het veranderen van de BITS 7 en 6 heeft 'n andere
functie,"
400 PRINT "o.a. de display in kleuren, samen met LOW ADDRESS BYTE, te"
410 PRINT "realiseren indien de DAI-PC is gemodificeerd."
420 PRINT"Zie blz. 13 DAI namic jan/febr. '82"
```

***** door H. Wanders *****

***** INPUT\$(N) *****

In microsoft basic komt de functie INPUT\$(N) voor. Deze functie werkt als volgt: Er wordt gewacht tot er N keer op een willekeurige toets gedrukt is. Een microsoft voorbeeld:

```
100 A$ = INPUT$(4) : PRINT A$
```

Dit voorbeeld wacht in regel 100 totdat er vier willekeurige toetsenzijn ingedrukt en geeft de waarde van de variabele A\$ in ASCII.

Als we achtereenvolgens R, E, P en T intoetsen wordt A\$ dus "REPT".

Het voordeel hiervan is dat zo input gepleegd kan worden zonder dat het op het scherm verschijnt en men het zonder de RETURN-toets kan afsluiten.

Hierna een voorbeeld om het op de DAI te simuleren.

```
Aanroep: N=4 : GOSUB 100
```

```
10 TELLER=0
20 G=GETC : G=GETC : G=GETC
30 G=GETC : IF G=0 OR (G=8 AND TELLER=0) OR G=13 GOTO 30
40 IF G=8 THEN KAR$=LEFT$(KAR$,LEN(KAR$)-1) : TELLER=TELLER-1
50 IF G<>8 THEN KAR$=KAR$+CHR$(G) : TELLER=TELLER+1
60 IF TELLER<>N GOTO 30
70 RETURN
```

***** door W.Nijland *****

DRZE ON CAS MOTOR REMOTE.
DRS OFF